

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Disce mori, id te doceat imminentis iudicii metus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

III. Ad Christum.

Iesu bone, ego nimis imperfectè tibi servo, nimis frigide te laudo & diligo. Ah, quàm longè adhuc absum à verà mei abnegatione; à verà Humilitate, Patientià, & Charitate! Te ergo rogo, ut quod minus est in me, tu digneris supplere pro me, & divinum cor tuum amoris plenissimum Patri offerre pro corde meo amoris egentissimo.

Domine Jesu Christe, amen te solum propter te, & nihilamem nisi in te.

Domine Jesu Christe auge mihi labores & dolorem, modò augeas patientiam & amorem.

Domine Jesu Christe da mihi ut in divino beneplacito tuo, in sanctissimâ tuâ voluntate unicè delecter, & in eâ super omnia requiescam.

H O R A V I I I.

Disce MORI : id te doceat imminentis metus iudicii.

Memento homo pulvis, conscientiamque tuam interroga: Si hac te horâ ad tribunal suum evocaret Deus, num paratus fores reddendæ rationi? dicelles: *Cras ero* & emendationi tuæ indulgentiam promissit Deus, sed tuæ dilationi diem crastinum non promissit. Nihilominus omnia in futurum disponimus, & inter precipitia lenti sumus. Heu, heu, nos miseros, quàm totus homuncio nil est! O theatrum & ludum quidquid in hoc orbe *VIVERE* vocatur: Age, valedic rebus humanis, & ad reddendam rationem te para; tribunal te vocat. Nullam hîc moram, nullas inducias, nullam comperendinationem quaere. Hinc abeundum est; ne tergiversare: ratio reddenda est, ne excusa. Qualis vixis, talis & iudicaberis. Memento mori.

Disce VIVERE : id te doceat lex Veritatis.

ANTE omnia opera verbum verax præcedat te. Veritatem enim requirit Dominus. Jurare & mentiri nesciat lingua tua. Veritati sic studeas, ut quidquid dixeris, juratum putes. Non est sinceri, non probi hominis, aliud pectore clausum, aliud lingua promptum habere. Veritas, sicut ubique mater est sanctitatis, sic ubique amanda est. Nullæ duæ res tam inter se concordantes sunt & cognatæ, ut *VIRTUS* & *VERITAS*. Premi quidem solet veritas, non opprimis; emergit tandem: impugnat sæpe, non vincitur. Veritatis amator nullus reprehensor est metuendus, aut enim reprehensus, inimicus est, aut amicus: inimicus si insultat, ferendus; amicus si errat, docendus; si ipse doceat, audiendus est. Tegere, polire, fingere, comere, fucare Veritatem, est degenere, ap. 1. honestare; mentiri, est animam necare. Os enim quod mentitur, occidit animam.

Disce ORARE : id te doceat Oratio exercendis divini amoris actibus.

XIII. Actus amoris in Deum.

Omi amantissime Deus, 1. Ad te summum bonum, toto cordis affectu feror. 2. In immensissimâ bonitate tuâ exulto, 3. & gaudeo, quod te omnes Angeli adorent, beati omnes honorent & laudent. 4. O mi creator, quàm ego cupio, ut omnes homines te agnoscant & colant; tibi uni omnes serviant! 5. Ah, quàm me poenitet omnium peccatorum meorum! 6. Et ideo firmissimè statuo legem tuam posthac in omnibus observare. 7. Omne solatium meum in sanctissimo tuo beneplacito quaeram; 8. Aversabor, quidquid tibi displicuerit. 9. Mi Deus, omnia mea tua sunt, tibi omnia consacro: 10. Propter te adversa omnia liben-

A tissimè tolerabo: 11. Permissione & dispositione tuâ semper contentissimus ero. 12. O Bonitas, tuum in me amorem adauge. 13. O Charitas, te nunquam amare desinam.

Explicatio præcedentis Orationis.

Cum virtutis laus omnis in actione consistat, amoris in Deum tendentis actiones interiores à Theologis plerumque hæc solent assignari.

1. Deum, tanquam *summum bonum*, videndum ac fruendum *pienissimo affectu desiderare*.
2. Sua Deo bona omnia velle, nec aliam ob causam, nisi quia bona Dei sunt, uti sunt sapientia, bonitas, potentia, &c.
3. Impensè gaudere, Deo ab Angelis, beatis, probis omnibus serviri.
4. Desiderare unicè, ut res create omnes, gloriæ, honorique divino sese impendant.
5. Animo dolere ob omnes in Deum injurias, & à se & ab aliis commissas.
6. Serio constituere, omnem Dei legem exactè observare.
7. Unicam in omnibus Dei voluntatem sibi sequendam proponere.
8. Averfari omnia, quæ quis Deo displicere cognovit.
9. Omnia sua Deo liberalissimâ submissione offerre.
10. In res adversas omnes Dei causâ tolerandas promptum animum obfirmare.
11. Divini regiminis providentiam ubique agnoscere, & extollere.
12. Fateri se divinis favoribus minis respondere, & amoris augmentum poscere.
13. Beatam in Dei amore perseverantiam assiduis precibus efflagitare.

Circa has divini Amoris actiones duæ maxime notanda.

Primum. Letales animi plagas non perferant, nisi *duo* amor aut dolor, sive, ut Theologorum ore loquimur, duo tantum sunt actus, qui perditam Dei gratiam recuperent, actus charitatis, & actus poenitentiae; quorum alter alterum includit. Publicanus dolendo potissimum, Magdalena diligendo præcipuè omnem animi pestem detersit: *Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum.* Luc. cap. 7. vers. 47.

Secundum. Primaria divini amoris actio est, serio & ex animo velle omnibus Dei præceptis parere. Qui *habet mandata mea, & servat ea, ille est, qui diligit me.* 1. Ioan. c. 14. vers. 21. *Hec est enim charitas Dei, ut mandata ejus custodiamus.* 1. Ioan. c. 5. vers. 3. Ad hanc amoris divini actionem exercendam quivis hominum obstringitur in triplici fere periculo. Primum periculo cum quis graviter à dæmone impugnatur, aut aliis ad vitia illecebris invitatur, & hæc sunt exemplo: videt quis auream sine custode monetam; deprehensum habet sub unguibus inimicum; cernit oblatam explendæ libidinis occasionem; hic cacodæmon ingenti conatu suggerit: sic elabi fines pulcherrimam hanc occasionem? en nummos aureos, en opportunam ultionis horam, en paratas delicias; aude aliquid, fructu, & opportunitate, dum licet, utere. Hic necessarium omnino, ut, qui letale crimen horret, in Deum amorem sic testetur: Domine Deus, lex tua & tuus honor, chariora mihi sunt, quàm lucrum meum, quàm turpis & verita voluptas, quàm totus orbis. Nisi is, qui in hoc lubrico stat, sic egerit, Deum perdidit, gratia Dei excidit, celum amisit, aut ergò tunc Deum amabit, aut à diabolo vincetur. Quod si hominem clandestine mentis, aut furtivæ corporis libidini deditum interrogem: Mi homo, amasne Deum? amare se affirmabit. Sed an decalogum nosti? novi, dicit. Etiam præceptum sextum tenes? dicit, teneo.